

На съдбата слѣпешка
 Да отнема властъта
 На човѣшкій животъ —
 Сфинксъ, енigma ужасна —
 Цѣль, призванье да дамъ
 И новъ свѣтъ да създамъ —
 Отъ богове населенъ.

1885.

XXXVIII.

НА ЕДНО ПТИЧЕ

кациало отвѣнъ прозореца ми единъ зименъ день.

Малка птичко треперлива,
 Що уплашена цвѣтишъ?
 Снѣжна пелена покрива
 Твоитѣ полени, вижъ!

Лоша зима е настала, —
 Трѣпне твоето крилце.
 Вѣтъръ вѣй, и мразъ, и хала —
 Падна слабо ти гнѣзде.

Що те мѫчи, птичко мила?
 Страхъ ли, скѣрбъ ли, или гладъ?
 Ахъ, неволи и теглила
 Има и вѣвъ ваший святъ!

„Птичката безъ трудъ живѣе“,
 Дѣдо Господъ е казалъ —
 И за неїк зло бѣснѣе!
 И за неїк има жаль!

Буря ревне — гасне слѣнце,
 Руква гнѣздо — чада мржтъ!